

"Ηθελα νάμουνα πουλί, νάχω φτερά σπαθάτα και νά πετώ γοργό γοργό 'δαν φύσημα τ' αγέρα· νάναι λημέρι μ' ἀγρόλο τα σύνενθα τ' αχνάτα, καὶ δόλο χαρά την ἄνοιξι νά ψάλλω νύχτα μέρα. Καὶ ὅποια καρδιὰ 'ς την ἔνεντεα θονεῖ γιὰ την πατρίδα, ἐγὼ μὲ πόνο ἀδελφοῦ 'ς τὸ πλάι της νά γέρων, μὲ τῷδε μου νά της σκοοπῶ παρηγορά κ' ἐλπίδα, μὲ τὰ φτερά μου λούλουδα της γῆς της νά την φέρων.

Γιὰ νάμουν τριαντάφυλλο ποῦ 'ς τὴν δροσερὰ τοῦ Μάιοῦ ζωή, δοφῆ πνοή, κι' ἀνθίζει καὶ γελάει. Καὶ ὅταν καμιμά νέα ψυχή την γῆν αὐτὴν ἀφίνη, ἐγὼ στεφάνη νεκρικό δροσάτο νά της γένων, ἐγὼ νά γέρων μὲ στοργή 'ς την νεκρική της κλίνει, τὸ μέτωπό της νά φιλῶ, μὲ μύσο νά τὸ φαίνω.

"Α! ἥθελ· ἀστροῦ νησούλη νησούλη δροσερὸν λουλουδιάτονος, μὲ τὸ μύρο νησούλη νησούλη γλυκού τραγουδοῦ, μέσος 'ς τὸ σκοτάδι της νυχτιᾶς τὸ φοβερό ἐκεῖνο, 'ς την πονεμένην την καρδιὰ λίγη δροσιά νά χύνω.

K. A. H.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ταμπλιος περιοδεία à la fin de siècle. — Εσχάτως ὁ βέλγος ἀστροναύτης Γεώργιος Τιέλ, τελέσας τὴν τετάρτην 5/17 αὐγούστου τοὺς γάμους αὐτοῦ ἐν Βρυξέλλαις, ἀπῆλθεν ἀμέσως μετὰ τὴν τελετὴν μετὰ τῆς νεαρᾶς αἵτοῦ συζύγου εἰς Παρισίους = δι' ἀεροστάτου. Τὸ ἀεροπόρον κατέλθεν ἀσφαλῶς ἐν τοῖς πέριξ τῆς Ἀμπέρσης.

Απάτη ἐν τοῖς καρποῖς. — Εν ταῖς Ἕνωμεναῖς Πολιτείαις οἱ ἔξηραμένοι καρποί, ἵνα φαίνωνται καλοὶ τὴν ὄψιν, διποδίλλονται διὸ τῶν βιομηγάνων εἰς ἀτρούς θεῖους, οὕτω δὲ ὁ καρπὸς καλύπτεται διὸ λεπτοῦ διπολεύκου στρῶματος, ὅπερ ἐκλαμψίνεται διὸ τῶν ἀδάνων ὡς στρῶμα σακχάρεων.

«Νοσηροί» μαργαρίται ἐν ὑποθυγίῳ κλωβῷ. — Εν τῇ βάσει βράχου διὸ τὰς θυρίδας τοῦ φρουρίου Μιραμάρ ἀλλοτε κατοικίας τοῦ μεζεκανοῦ αὐτοκράτορος Μεζεπιλιανοῦ, ἐν βάθει 80 ποδῶν κάτωθεν τῆς ἐπιφανείας τῶν διαυγῶν διδάκτων τῆς Ἀδριατικῆς ὑπέρχει εἶδος κλωβοῦ, κατηρητισμένου διὸ δύτῶν ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ βράχου. Εν τῷ κλωβῷ ἔκεινη φύρισκονται ἔνιοι τῶν μεγαλοπρεπετέρων μαργαριτῶν, ἐξ ὅσων διπάρχουσιν, ἀνίκοντες εἰς τὴν ἀργιθόσκισταν Σάντερ. Οἱ πολύτιμοι οὗτοι λίθοι, μὴ χρητιμοποιηθέντες ἐπὶ μακρῷ, ἀπέθιλον τὸν γρωματισμὸν αὐτῶν καὶ «ἐνότησαν», οἱ δὲ πραγματογνώμονες δύοφύνως ἀπεράνθησαν διὸ τὸ μόνον μέσον ἀποκατατίσσεως τῆς ἀργικῆς αὐτῶν στιλπνότητος ἢ τοῦ οὗ ἐπὶ μακρῷ καταβύθισις αὐτῶν ἐν τοῖς ὕδαις τῆς Θαλάσσης. Επὶ τινα ἥδη ἔτη αὐτῷ παραμείναντες ἥρξαντο νά ἀνακτῶσι τὴν πρότερην στιλπνότητα.

Η ἐν Συμπλόν διαρραγή. — Αἱ ἔργαται τῆς διατρήσεως τῆς ἐν Συμπλόν σίραγγος ἥρξαντο ἥδη. Η σίραγξ κύπη, ἥτις χωρεῖ ἀπὸ τοῦ Βρίγη πρὸς Β μέχρι τῆς Κελλας πρὸς Ν ἔσται οὐ μακροτάτη πάσης ἀλλης ὑπαρχούσης. Τὸ μῆκος αὐτῆς ἔσται 20 χιλιομέτρων. Οκτὼ καὶ ἥμισυ ἔτη ἀπαιτηθήσονται διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

Ο ἀλεκτρισμὸς ἐν Ιαπωνίᾳ. — Οποῖαν ἀνάπτυξιν ἔλαβεν ὁ ἀλεκτρισμὸς ἐν Ιαπωνίᾳ κατὰ διαφόρους αὐτοῦ ἐφαρμογάς, τοῦτο πληροφορούμενα ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ ἐν Τοκίῳ τῆς Ιαπωνίας κ. Κατόχη.

Κατ' αὐτὰς ἐν Ιαπωνίᾳ εὑρίσκονται ἥδη 1014 τηλεγραφικὰ γραφεῖα, ἐν Τοκίῳ δὲ μόνον διαθέματα τῶν συνδρομητῶν τηλεφωνικῶν γρα-

φείων ὑπερβαίνει τοὺς 1000. Εσχάτως ἐδοκιμάσθη μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτυχίας τηλεφωνικὴ γραμμὴ μήκους 560 γιλιομέτρων περίπου ἀπὸ Τοκίου εἰς Όσακαν. Τέλος δὲ ἐν Τοκίῳ ἀλεκτρικὴ ἐταιρία ἀριθμεῖ οὐχὶ ὅλιγάτερα τῶν 1213 μελῶν.

Τὰ θαυμάτια τῆς κλωδιδίου. — "Ἐν τισι τῶν λειμώνων τῆς Αμερικῆς εἰρίσκεται τὸ οὔτον καλούμενον μαγνητικὸν φυτόν, ὅπερ ἀντικαθίστηται τὴν πυξίδα καὶ μεγάλην κέκτηται ἀξίαν διὰ τοὺς δόσιπλούς. Τὰ μακρὰ ἐν τῇ βάσει τοῦ καυλοῦ αὐτοῦ φύλλα λαμβάνουσι κάθετον θέσιν καὶ δεικνύουσι τὸν βορρᾶν καὶ τὸν νότον. Οδοιπόροι κατὰ ζωφερὰς νύκτας δύνανται νά φαίνωσι μόνον τὰ γείλη η τὰς ἄκρας τῶν φύλλων τούτων καὶ οὕτω νά καθορίζωσι τὰ σημεῖα τῆς πυξίδος, διευθύνοντες ἀναλόγως τὴν πορείαν αὐτῶν.

Συνταγὴ τοῦ ὄβιδίου πρὸς ἔξαλειψιν τῶν θυτίδων. — Λάθε ἵστο μέρος ἀλεύρου ἐν κυάμου καὶ κριθῆς καὶ ἀνάμιξον ταῦτα μετὰ ωμοῦ ὡς. "Οταν δὲ μάζα καθ' ὀλοκληρίαν σκληρυνθῇ καὶ ἔηρανθῇ, μετάτρεψον αὐτὴν εἰς λεπτὴν κόνιν καὶ κατασκεύασον ἀλοιφὴν δι' ἀναλευμένου λίπους καὶ μέλιτος. Πυκνὸν στρῶμα ταῦτης ἐπὶ τοῦ προσώπου τιθέμενον κατὰ πάστραν νύκτα ἔθεωρεῖτο ὡς ἔξομαλίζον πάσταν ρίκνωσιν καὶ καθιστῶν τὸ δέρμα ἀπαλὸν ὡς τὸ βρέφους.

Γάμος ἐν πένθει. — "Εξερευνητὴς τῆς Αφρικῆς, διερευνῶν εἰσέστε τὴν μαύρην ἥπεριον, ἐπληροφορήθη τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Μετά τινα χρόνον ἀφίκετο εἰς Παρισίους, ἐν συνοδίᾳ μαζεύρης συζύγου. «Τί δέ ἐν τῷ κόσμῳ σὲ ἔπεισεν», ἡρώτησεν αὐτὸν εἰλικρινῆς φίλος, «νά συζευχθῆς μαύρην»; «Ο ἔξερευνητὴς ἀπήντητον: «Ἡγον πένθος».

Η βιβλιοθήκη τοῦ διαβόλου. — "Αργαῖος κατάλογος ἐν τινὶ βιβλιοθήκῃ τῆς Νέας Γόρκης ἐν τῶν πολυτιμοτέρων συγγραμμάτων, δισα ἀνάγονται εἰς τὸν Διάβολον, τὴν ἀργήν, τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἐπιρροὴν αὐτοῦ", περὶλαμβίνει τὸν διπλούς διπερπεντακοσίων τόμων, χωρὶς νά θεωρῆται καὶ πλήρης. "Εν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ φέρει ὡς ἔνθημα τὴν φράσιν: «Μωροί περιφρονοῦσι — Φιλόσοφοι διερευνῶται» ὡς καὶ τετράστιχον ἐπίγραμμα, οὐτινος τὸ περιεχόμενον εἶναι τὸ ἔτες:

«Δω' ατὸν ὡς κακὸς νά ἔξυβρίζηται διδάσκολος, νά συκοφαντῆται καὶ ἀναιτίως νά κατακρίνηται, ὅτε οἱ ἀνθρώποι, μὴ ἐπιθυμοῦντες ἀσυτός μόνον νά αἰτιῶνται, ἐπιβαρύνουσιν αὐτὸν διὰ τῶν πλημμελημάτων, ἀτινα αὐτοὶ οἱ ἕδοι διεπράξαντο».

Σειρὰ προσιταγματικῶν παραστάσεων ἔχεικονται τὸν Δαίμονα, ὃν τρόπον διαφόρως περιεγράψῃ διὸ ποικίλων φυλῶν.

«Ο Αἰγύπτιος δαίμων ἦτο κατὰ τὴν σχετικὴν παράστασιν ὃν τι μεταξὺ κυνὸς καὶ χοίρου, περιπατοῦν ὅρθιν ἐπὶ τῶν ὄπισθίων κνημῶν τῇ βοηθείᾳ ράβδου.

«Ο Ασσυριανὸς ἔχει σῶμα λέοντος μετὰ πτερῶν, λεπιδῶν, πράγηλον καὶ κεφαλὴν δράκοντος κερασφόρου.

«Ο Σιγκαλικὸς Σατανᾶς εἶναι δικέφαλος μετὰ μεγάλων ὁδόντων καὶ τετάρων βραχιόνων, κάθηται ἐπὶ πώλου καὶ ἔχει δηλητηριώδεις ὄφεις ἀναρριγμάτους ἐπ' αὐτοῦ.

«Ο γχλλικὸς εἶναι διπλοτος τῶν ἀρχαίων διαβόλων, διστις ἐπιδεικνυσι τὰ τόσον γνωστὰ εἰς ήμερη ἥδη συνδευασμένα γαρακτηριστικά. «Εγει κερατα, διτα δόνου, οὐρὰν αἰγῆς καὶ δύνχας ἀλέκτορος» τὸ σῶμα δύμως αὐτοῦ καὶ ἡ κεφαλὴ εἶναι ἀνθρώπινα, μετὰ πτερῶν νυκτερίδος προεγόντων ἐκ τῶν ὄμων. «Ο ἔθρος οὐτος τοῦ ἀνθρώπου, παρίσταται ἐν τῇ σχετικῇ εἰκόνι γρυλλίζων διὰ τοῦ μοχθηροτέρου καὶ διαβολικωτέρου τρόπου, διασκορπίζει διὰ ἄμα χρυσίου πρὸς δελέασιν τῶν θυμάτων καὶ προσέλκυσιν αὐτῶν ἐντὸς τῶν γαμψῶν αὐτοῦ ὄνυχων.

«Άλλος διεβλήθειόν λαρεστάθη διὸ ἀλλην πολλῷ εὐγενεστέρων μορφήν. Τούτου σώζεται παράστασις ἐκ τῶν εἰκόνων τοῦ Φαύστου τοῦ Γκατίτε, ἐν τῇ φέρεται ὡς εὐγενῆς gentleman, μετὰ κομψῆς περιβολῆς καὶ λεπτότητος περὶ τοὺς τρόπους. Φαίνεται διτις ἡ ἀνθρώποτης, προκωρούσσα εἰς τὸν πολιτισμόν, ἐβελτίωσε καὶ τὴν θέσιν τοῦ μεγάλου αὐτῆς ἔχθρου ὡς ἐβελτίωσε ἡ τούλαχιστον διερρύθμισε τὰς κακίας, διὸ πληρόνει αὐτῷ φόρον.

«Άλλως κατὰ τὸ Π' αἰῶνα διαγγλικὸς Διαβόλος ἦν τρομερὸν θηρίον μετὰ παραμεμφρωμάγον σώματος ἀνθρώπου, κεφαλῆς ταύ-

ρου, σύριξ ώς ή τοῦ ἵππου ἀγοραίας ὑψηλῆς καὶ τριῶν μόνων δακτύλων ἐν ἑκάστῳ ποδὶ καὶ ἑκάστῃ γειρᾷ.

Ἐν τῷ καταλόγῳ ὑπάρχει καὶ σειρὰ παροιμιῶν ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τοῦ διαβόλου.

Φῦλον ἔξαφανιζόμενον. — Ἐν τῶν ἔξαφανιζομένων βαθμηδὸν ἀνθρωπίνων φύλων εἰναι ἐν ἄλλοις καὶ τὸ τῶν νήσων Ἀνδαμάν (όπτω νήσων τοῦ ἀρχιπελάγους τοῦ Βεγγαλικοῦ κόλπου). "Ηδη ἀπομένουσι σπάνια μόνον ἄτομα τοῦ φύλου τούτου, μὴ αὖτανόμενα, καθόσον μάλιστα οἱ παῖδες θνήσκουσιν ἐν μικρῷ ἡλικίᾳ.

Ἐν τῷ ἐν Σικάγῳ Ἐκθέσει. — Ἐν τῶν παραδόξων τημημάτων (μᾶλλον δὲ ἐν περίεργον σημεῖον, διότι θ' ἀποτελέστη μόνον ἡ τομον ἐν μεγάλῳ σωρῷ) τῆς ἐν Σικάγῳ Ἐκθέσεως ἔσται καὶ τὸ τυῖμα τῆς πειραματικῆς ψυχολογίας, ὅπερ διοργανοῦται ὑπὸ τοῦ κ. Γιάστρωρ. Θ' ἀποτελῆται τοῦτο ἔξ ἐργαστηρίου (laboratoire) ἐν φ' ἐπὶ ἔξ ὅλους μῆνας θα γίνωνται παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἐπισκεπτῶν, ἐπὶ τῶν αἰσθήσεων, ἐπὶ τῶν διανοητικῶν δινάμεων, τῆς ζωηρότητος, τῶν κινήσεων αὐτῶν, τῆς μνήμης κλπ. εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταρτισθῶσι στατιστικά. Ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τούτῳ ἐκτίθενται πρὸς τούτοις πάντα τὰ ὄργανα, ἥπτηματα, μηροποιοῦνται ἐν τῇ πειραματικῇ ψυχολογίᾳ, διαγράμματα κλπ. Τὸ ὅλον ἔσται ἴκανῶς ἐνδιαφέρον.

Αἱ γυναικεῖς ἐν ταῖς ἐπιστημονικαῖς ἐταιρίαις. — Ἡ Βενιζηλή Γεωγραφικὴ Ἐταιρία τοῦ Λονδίνου ἀπεράπτισε νὰ γίνωνται τοῦ λοιποῦ αἱ γυναικεῖς δεκταὶ ἐν αὐτῇ ώς μὴ ἐνεργά μέλη (membres titulaires) — τιμή. Ἡν ἡροῦντο αὐταῖς μέχρι τοῦδε.

Ἡ Γεωλογικὴ Ἐταιρία ὅμως (Geologist's Association) προέδη καὶ περαιτέρω, ἀναδείξασα ἀντιπρόσεδρον αἵτης γυναικα. Ἐν τῇ ἀγγλικῇ γεωλογικῇ ταῦτη ἐταιρίᾳ συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς τῶν γυναικῶν, αἴτινες παρὰ μικρὸν θὰ ἐθριάμβευν, διότι τέσσαρες μόνον ἀπητοῦντα εἰσέτι ψῆφοι.

Νέον εἶδος ποδηλάτου. — Οἱ κ. κ. Γουόρμις καὶ Τσιερζόστκης ἔφερον νέον εἶδος ποδηλάτου, διακρινόμενον τοῦ συνήθους κατὰ τὸ ἔξτροφον, τὸν δίτροχο ποδήλατα ἔχοντι τὸν διπλόν τροχὸν ὡς κινητήριον, τοῦ προσθίου χρητιμοποιουμένου εἰς διεύθυντιν τοῦ ποδηλάτου, ἐν τῷ νέῳ τούτῳ ποδηλάτῳ δὲ πρὸς διεύθυντιν ἔμπικτον καὶ κίνησιν τροχὸς εἰναι ὁ ἐμπρόσθιος, δὲ ὁ διπλόν τροχὸς εἰναι μόνον ὡς ἔρεισμα καὶ ἔχει μειροτέρων διάμετρον. Πρὸς τούτους ἐν αὐτῷ δὲ ποδηλατητής κάθηται ἐπὶ ἐφιππίου, ὡς ἐπὶ ἵππου, ὅπισθεν τοῦ κινητηρίου τροχοῦ, δύναται διὰ μέσου τροχοπέδης γὰρ ἐλαττώτι κατὰ βοσκήσιν τὴν κίνησιν τοῦ ποδηλάτου καὶ ἐν γένει εἰναι κύριος τοῦ μηχανήματος αὐτοῦ. Τὸ ποδήλατον τοῦτο εἰναι ἐλαχρότερον, ὑπλούστερον, μικρότερον προκαλεῖ ὀλιγωτέραν κόπωσιν καὶ εἰναι ἡττον δαπανηρὸν τοῦ συνήθους.

Ἐργανεία τῆς παροιμίας «οἱ κοιτῶμενος δειπνεῖ». — Κατὰ τὸν ὑπὸν ἡ ἀναπνοή εἰναι πολλῷ βραχυτέρα ἢ ἐν καιρῷ ἐνεργείας, ἡ ἔνεργεια τῶν ὄργανων ἔξασθενεῖ, ἡ ζωικὴ θερμότης ἔλαττοῦται καὶ ἡ γύνευσις καταπαύει· τούτου ἔνεκα δὲν αἰσθάνεται τις καθ' ὑπὸν τὴν διπλή τῆς πείνης κέντησιν τοῦ στομάχου. Ἡ ὅρεξις μετὰ μείζονος βραδύτητος ὑπεγίρεται.

Τοῦτο ἔξηγει καὶ τὸ διατένον πολὺ κοιτῶμενος δὲν πεινᾷ· τῆς γωνίας ἐπιβραχυνθείσης, ἡ ὅρεξις δύναται νὰ ἐπανέλθῃ μόνον κατόπιν παρόδου ἴκανου χρόνου.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ.

VAUENARGUES

Οἱ δραδτήριοι ἀπανίνονται μετὰ μείζονος ἀνυπομονησίας τὴν ἀνίαν μᾶλλον ἢ τὴν ἐργασίαν.

RIVAROL,

Ο περιόδοιος ἀμφιβάλλων καλλιτέχνης εἶναι ιδιαίτερος ἐν τῇ τέχνῃ αὐτοῦ, ὁ δὲ μηδέποτε εἰς ἑαυτὸν ἐμπιστεύμενος εἶναι ἀπολωλώς.

A. DELPIT.

Αἱ πλεῖσται τῶν δυνάμεων τῆς ἡμετέρας ψυχῆς πλέον ταράσσουσι, διὰ τοῦ τρόπου δι' οὐ χρῆσιν τούτων ποιούμεθα, τὴν ἀνάπτωσιν τῆς ζωῆς παῖδα, ὃσον ἐξυπηρετούμενον αὐτήν.

MONTAIGNE.

Ἡ μοναξία εἶναι συνέντευξις ἐν οἰκειότητι μετὰ τοῦ παρελθόντος.

PH. GERFAUT.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ.

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

(Συνέχεια τῆς προηγούμενον ἀριθμού).

B'.

(Pontus Euxinus, mare Pouticum. mare nigrum, m : maurum, m : majus κτλ.).

§ 1. "Ο Πόντος ἡ Εὔξεινος Πόντος εἶναι ἡ θάλασσα ἐκείνη, ἡτις κοινῶς λέγεται καὶ γινώσκεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Μαύρη θάλασσας αὐτὸς κατ' ἀντίθετιν πρὸς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, ὅπερ φέρει τὸ κοινὸν ὄνομα "Ασπρη θάλασσας αὐτοῦ.

Θέσις. Ἡ θάλασσα, περὶ τῆς ἔσται ἴμιν δὲ λόγος⁴ ἀποτελεῖ τὸ ἀνατολικώτερον καὶ μᾶλλον περιεσφημένον καὶ περιωρισμένον τμῆμα καὶ πέλαγος τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τῆς Μεσογείου, μεθ' ἣς συνενοῦται διὰ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου, τῆς Προποντίδος⁵ καὶ τοῦ "Εληνήσποντος" (στενοῦ τῶν Δαρδανελλῶν). Κειμένη μεταξὺ τῆς 250 12' καὶ 390, 26' μ. α. Π. καὶ 410, 16' καὶ 470, 10' 6. πλ.: 6 περιορίζεται πρὸς Β. καὶ Α. ὑπὸ τῶν ρωσικῶν ἀκτῶν πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς ἀστικῆς Τουρκίας καὶ πρὸς Δ. ὑπὸ τῶν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ γερσονήσων γωνιών γωνιῶν.

§ 2. "Ο νομα, φυσιογραφία. Ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χρόνοις ἔκαλετο ἡ θάλασσα αὕτη Πόντος καὶ δὴ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων "Αξεινος· διότι οἱ πλέοντες ἐν αὐτῷ μεγίστας ἀπήντων δυσκολίας ἀπ' αὐτῷ τοῦτο ἔτι τῶν πρὸς τὸ Βόρειον στόμιον τοῦ Βοσπόρου Συμπληγαῖς δῆλον δηλοῦνται ἐκείνων τῶν δύο σκοπέλων, οἵτινες συμπληγήτομενοι πρὸς ἀλλήλους, συγκρουόμενοι καὶ διεστάμενοι ἐπικινδυνώτατοι τοῖς ναυτιλούμενοις ἡσαν, ἐπειδὴ αὐτοὺς κατὰ τὸν θεσπέσιον ποιητὴν καὶ

νεφέλην ἀμφιβέβηκε κυανέντ.

Τρικυμίαι αἰγαίδαι, ἔξηγούμεναι ἐκ τῆς τοῦ ἐδάφους διαπλάσεως (Καυκασία ὅρη, Στέπαι τῆς νοτίου Ρωσίας) κύματα ὑψηλὰ καὶ μεγάλα, δημήλη παχεῖα κατὰ τὰ παραλία ιδίᾳ καταφερούμενη πυκνοτέρα μέχρι καὶ τοῦ Βοσπόρου ἔξικνουμένη, ἐγθυρόζενος καὶ τραχεῖα παραλία⁶, δῆμοι ἀτελεῖς συγχοὶ μετ' ἀκρωτηρίων ἀπὸ τοῦ ἀνατολικωτέρου μέρους, τοῦ Ιεροῦ "Ορούς, μέχρι τοῦ Βοσπόρου, αὐτὸς τὸ ἀναπεπταμένον τῆς θαλάσσης οὐδεμιάν νῆσον ἔχοντας; ἡ ἀμαρρὰ αὐτῆς καὶ τῶν κυμάτων ὄψις, ὅρη πλήρη δρυμῶν, τὰ προέχοντα μέχρι τῶν παραλίων πυκνά δάση, πάγοις κατὰ τὰς παραλίας (ιδίᾳ τὰς πρὸς Β.)⁷ ἡ μεγάλη τῶν ρευμάτων τῶν ποταμῶν καὶ δρυμητικὴ φορά, ἡ τὰς δυσκολίας τοῦ προσορμίζεσθαι ἐπαυξανούσσα, τὸ δυσχείμερον δὲ καὶ ἡ ἄλλοτε ἀγρούτης τῶν περιοχῶν τῶν ἔθνων μέχρι τῆς Σκυθίας καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν¹⁰, ταῦτα καὶ ἀλλα ἡσαν δικαία ἀφοροῦ ὥστε νὰ ὀνομασθῇ ἡ θάλασσα "Αξεινος καὶ νὰ καταστῇ ἀπλούς καὶ ἀξεινος Πόντος¹¹.